

4. What can be said about the relationship between reality, fiction and documentation in this film? Refer to the film's story, to historical events that are part of the film's plot and to the cinematic utterance used in the film.

Film užívá několik technik pro odlišení různých vrstev realističnosti. V první řadě používá několik dokumentárních sekvencí, jejichž autenticita se zdá být nespornou především s ohledem na to, že pro povahu scén (množství lidí, vojenské techniky, detaily prostředí) by jejich inscenace byla srovnatelně obtížná s bitevními scénami, kterým film věnuje nesrovnatelně více pozornosti. Sekvencí je několik část asi zachycovala mobilizaci v Izraeli a asi i v Egyptě těsně před šestidenní válkou.

Druhou vrstvou vyznačují černobílé scény, které ztrátou barvy napodobují styl použitých dokumentárních záběrů, i když se zásadně liší kvalitou použitého filmového materiálu, a převažující velikostí záběrů. Způsob užití tohoto realistického prostředku, je asi nejkomplexnější a nejoriginálnější. Absence barvy zde na jednu stranu má archaizující efekt, odkazuje k staršímu, ustálenějšímu způsobu snímání, spojovaného s dokumentárními záběry; čímž vybraným záběrům dodává jiný status, než záběrům převažujícím – jakoby se tím říkalo, že v těchto momentech fikčním filmem prosvítají historické události. Zároveň je 'desaturace' obrazu vysvětlena narativní motivací – vidíme amerického novináře, jak tyto záběry sleduje. To na jednu stranu dále vyděluje dané scény, jako momenty historie, zároveň to však problematizuje tradiční dualismus v uvažování o funkci přechodu mezi černobílým a barevným obrazem. Na jednu stranu by se dalo říci, že film se způsobem práce s černobílým filmem řadí k filmům, pro které černobílý obraz značí větší míru realističnosti (*Čaroděj ze země Oz*, *Stalker*). Zároveň má tento prostředek v tomto případě díky narativnímu vysvětlení i opačný efekt, totiž jde o scény, které jsou v rámci fikčního světa filmovou projekcí, což by jim na realističnosti naopak mohlo ubírat. Tato ambivalence vytváří jisté napětí. Fikční film zde stylem dokumentárních záběrů vyděluje historické události ze své fabule a zároveň odděluje sledování takových záběrů od skutečného dění v ní. Dokument je zde využit a zpochybněn zároveň.

Další technika, která je s předchozí často kombinována opět stojí na nápodobě staršího média, tedy fotografii. Zastavení obrazu zde plní dvě funkce. Na jednu stranu dále vyděluje z fabule historické události ('fotografie' vojáků a armád), na druhé straně zdůrazňují důležité momenty uvnitř fabule (zastavené úsměvy dvojice jako důležité momenty melodramatické linky). Do jisté míry se podobným způsobem dá uvažovat i změnách barevnosti obrazu. Film totiž vedle černobíle místy pracuje i s výraznými filtry: milostné scény jsou vyvedeny v červených odstínech. Film tím asi směřuje k jisté sebereflexivitě, která je mu vlastní už pro roztříštění narativu.